

Postřehy k „ženské otázce“ pana J. K.:

Pan Fritz se v odpovědích zabývá ženami, zda tyto mají být bojovnice, či nikoliv. On vidí ve Vasitě bojovnici, protože má v ruce bojový nástroj – kopí. Ptám se, proti komu by ona mohla bojovat, vždyť v třetí sféře prastvoření žádné zlo a temno není. Ve Vasitě vidím stále jen ženu. Jen v nástroji vidím nesmírnou přísnost ukazující, kterým se duchovno musí ubírat, jinak ve sféře zbloudí a zahyne. Kdyby duchovnu ukazovala směr jen rukou, pak by z té ruky byla cítit jen dobrá rada. Kdyby směr ukazovala rákoskou, pak by v tom byla už určitá přísnost, říkájící: „Nepůjdeš-li duchovno tím směrem, jak ukazuji, tak dostaneš po prstech „. Kopí ale ukazuje smrt pro duchovno, jestliže neuposlechne. Tak to vidím já, ale pohled panu Fritzi neberu, vážím si jej.

Reakce ZF:

Děkuji za dotaz i za názor – to, že si člověk udělá svůj názor, je dobré a svědčí to o jeho snaze o vnitřní práci. A jestliže se naše názory někdy rozcházejí, na tom není nic špatného, protože vytváření názorů je tvůrčí proces, který musí doznávat změn, je-li v něm pohyb a život. Dnes to vidíme takto a zítra jinak = hýbeme se... Proto se nedívám na názory druhých jako na hloupé nebo moudré. Pro každého je jeho momentální názor výrazem jeho snahy nebo lenosti ducha. Snaží-li se, pak je to vždy výrazem pohybu a jeho současný názor může být „dobrý“ pro jeho stupeň chápání světa, pro druhého pak ustrnutím, protože on by už mohl mít názor jiný. To nelze hodnotit zvenčí a nikdo k tomu není oprávněn. Proto za „hloupý“ беру jediné fanatismus a demagogii, která druhým „vyčítá“, že mají jiné názory, než mám já sám.

Proto ani já nechci, ani v nejmenším, brát tazateli jeho názor, jen se pokusím vysvětlit, proč to chápu tak, jak jsem napsal.

Každý nástroj, ale i každý tvar má svůj vnitřní řád a smysl. Ten smysl, od počátku řádu daný a do jádra „věci“ vložený je stálý i přes vnější proměny. Jeho vnější „použití a projev“ se pak liší podle druhu prostředí, v němž působí. Vysvětlím. V Božské říši, až v blízkosti Boží je Lev a u nás na zemi je také lev. Tomu našemu říkáme král zvířat a jeho úlohou je zabíjet jiná zvířata, rozmnožovat se, udržovat rod. Mimo majestátního a zvláštního vzhledu se jeho role příliš neliší od ostatních predátorů. Jestliže tedy říkám, že pojmy „nahore“ i „dole“ si zachovávají svůj původní smysl, jaká je spojitost mezi vědoucím zvířetem u trůnu Božího a zvířetem, které loví gazely a rve se s ostatními lvy?

Právě v tom ještě dochovaném, ale nepochopeném přívlastku – KRÁL zvířat. V podstatě pojmu LEV od nejvyšších úrovní musí být určité atributy, které definují tento pojem – a tyto prvky se zachovávají při všech nižších proměnách. My lidé už jsme ztratili smysl pro řád věcí a nepřemýšlíme o slovech, jen je opakujeme. Lev v blízkosti Boží má v sobě neproměnnou pevnost ke svému poslání, odhodlanost a bojovnost /tato se v nižších úrovních skutečně projevuje jako „boj“, ve vyšších ve formě pevného, nikdy neuhýbajícího odhodlání/. Při ušlechtilém „boji“ se zachovávají pravidla, ale bojovník nikdy neustoupí ze své role, má v sobě i ODHODLÁNÍ nikdy neuhnout a hájit je za každou cenu. Toto odhodlání se pak

v úrovních, kde se proti tomu staví protiproudy, mění v bojovnost. Ze stejného důvodu mají Rytíři v Hradu meče - ne proto, aby jimi sekali tam nahore kolem sebe, ale jako výraz jejich odvážného, nikdy neuhýbajícího postoje. Tak jako andělé nemají křídla na to, aby létali. Jak mi kdysi nějaký člověk říkal - nevěřím, že andělé mají křídla, na co by je měli, vždyť i člověk v duchovnu, který nemá křídla, se vznáší a létá... To, co lidé malují andělům jako křídla je jen nějaké vyzařování, jako když my máme auru. Lidé to nepochopili a tak si k tomu vymysleli křídla a nyní to tak všichni malují...

Ano anděl nemá křídla k létání – ona jsou ztělesněním jeho „postoje“, ne létání. Ona se vyvinula proto, že se anděl „vznáší“ v Boží vůli. Ale opět to nesmíme chápat otrocky a hned si představovat doslova - pojem „vznáší se v Boží vůli“ znamená „žije v ní zcela, bez výhrad, plně se jí oddává“.

TAM NAHOŘE - není LEV synonymem pro zabíjení, MEČ není nástrojem k sekání hlav a KŘÍDLA nejsou k létání, tak ani KOPÍ není synonymem pro „smrt duchovna“. Nemůžeme přenášet naše místní chápání pojmů beze změn do vyšších světů. Musíme hledat vnitřní podstatu věcí a ta je jiná, než nás učili rodiče a společnost.

Jak jsem již uváděl jinde. V ženě jsou nejen negativní schopnosti, ale i pozitivní, jen ty negativní převládají. Přesně tak, ale opačně, je to i v muži. Proto je možné, že v dané situaci, nebo pro danou roli /Vasitha/ je aktivováno více těch pozitivních, jako je např. v lidském duchu, který nese roli hrdiny, aktivována útočnost lva, i když v duchu jako takovému se běžně nemá projevovat. Takže kopí Vasithy je formou jejího postoje a také, že je v ní určitý jakoby mužský rys postoje, to je dáno její vůdčí, ochrannou, ale i vpřed jdoucí aktivitou, která je jinak v principu ženství neaktivní. Jako další příklad můžeme jmenovat to, že se Lucifer stal duchem, ač byl bytostí. Je to druhem činnosti, ale musí navíc v sobě také nést potřebné součásti, které se tak posílí a stanou se dominantní... jsou bytostní, kteří v sobě nesou bytostné i duchovní... to je tento případ. Za normální situace bytostné dominuje, v extrémní může dominovat to, co bylo neaktivní. Ve Vasithe je cíleně rozvinuta její aktivní část, protože to její role vyžaduje. Proto zde nemůže tančit jako žena v průsvitných závojích, která si za zpěvu pohupuje nějakým květem... Taky nemůže ukazovat rákoskou, protože rákoska je symbolem trestu, ale ne ochrany, ukázání směru a výrazem odvážného postoje proti něčemu. **A znovu tedy zopakuji – KOPÍ není ve své prapůvodní prapodstatě určeno K ZABÍJENÍ, jako MEČ není k sekání hlav a KŘÍDLA k létání.**

Musíme se snažit osvobodit od příliš „otrockého myšlení“, nechápat slova Poselství tak dogmaticky, ale brát je trochu s nadhledem, to neznamená, že si jich pak snad méně vážíme, ale že je bereme, jako něco proměnlivého, jako pohyb neviditelné ruky v prostoru. Cítíme ten závan, vnímáme, že se to stalo, máme tušení o tom, co se stalo, ale nemáme úplně přesný obraz o celém ději. Tak jej popisujeme volněji s důrazem na to, že je to něco velkého, vznešeného, ale ne úplně uchopitelného. Snaha chápat Poselství jako statický text nedovoluje vidět jednotlivá slova v širším významu, protože jim pořád vtlačujeme naše naučené, pevné tvary. **Tak i kopí Vasithy není na sportovní soutěže v hodu oštěpem, není ani na probodnutí nepřítele, ale je ztělesněním toho, jak její vůle míří přesně a jednoznačně jedním směrem - jako kopí, jako vystřelený šíp....**

Pan J. K.:

Co se týká oblékání žen, tak si myslím, že by se měly ženy oblékat podle toho, kam jdou. Jdou-li do lesa, tak by si neměly oblékat sukně a šaty, ale měly by si vzít kalhoty, které by je chránily před kdejakou havětí, která by je mohla připravit i o zdraví, či o život. Jde-li žena do kostela, pak by neměla chodit v kalhotách. Je to neženské a už to vytváří mužské karmické nitky, které mohou způsobit, že žena v dalším životě brnkne do mužského těla. Žena v dlouhých šatech, nebo sukni vypadá mnohem vznešeněji, jak v krátkých. Ženě jsem před mnoha lety na léto ušil krásnou dlouhou sukni, vzdušnou, aby se nepotila, z krásného materiálu, přestala v ní ale chodit. Vypadala v ní krásně, vznešeně. Prý se lépe cítí v teplácích, či kalhotách, tak ji vyhodila. Bylo mně z toho smutno a už bych jí nic takového neušil.

A nyní k tomu, co má žena dělat, či nedělat. Každý musí v životě dělat to, před co je postaven. Musí-li žena dělat mužskou práci, protože ji za ni nikdo neudělá, tak ji musí dělat. Nesmí v ní ale získat zalíbení, ale stále musí cítit vztah k ženské činnosti. Když jsem postaven před nutnost vyprat, vyžehlit prádlo, uklidit, umýt okna, uvařit, tak to udělám, ale nemám k těmto pracím vztah. Vztah mám k mužským pracím, dělají mně i radost. Proto jsem teď na podzim několika osamělým ženám zryl zahrádky, protože jsem jim řekl, že rytí není ženská práce. A člověk má pomoci bližním, kteří to potřebují, vždyť tím si může přetrhnout mnohou karmickou niť, což se mu může možná někdy v budoucnu i hodit. V Poselství Pán jasně říká, že rozvíjení i opačné činnosti není na závalu a prospívá člověku.

Reakce ZF:

K těmto postřehům nemám co dodat, snad jen to, že s nimi zcela souhlasím....
